

dighed, naar den offentlige Mening i beklagelig Retning over et Tryk paa Dommeren, saa vilde øve et Kontratrul. Thi hvem er det, det gaar ud over? Det gaar ud over dem, der uden Grund ere blevne satte i Baretægtsfængsel, og det kan dog lidet nytte dem, at Dommeren har gjort det, fordi han gerne vil staa sig godt med den ham omgivende Befolkning. Da jeg en Gang har taget Ordet herom, bringer det mig til at gaa lidt videre, om jeg saa maa sige, i Teksten. Skønt det nu er saa heldigt, at den ærede Justitsminister er en Modstander af det nuværende Retsystem og paa en langt mere praktisk Maade end nogen anden har kunnet vise, at han er det, er det dog et Spørgsmaal, om det ikke maa regnes til et unødvendigt Misbrug af Systemet, saaledes som dette anvendes paa forskellige Punkter, naar vi f. Eks. se, at en Dommer i Brugten af sin Myndighed gaar saa vidt, at han for at frembringe en Bekendelse af en Person, han anser for skyldig, bruger de Midler, at den mistænkte bliver hensat i et fugtigt Bærelse, at han faar Fængselsklæder paa, som ere af en betydelig tyndere Befæftheden end hans egne Klæder, alt, for at han skal befinde sig i en Tilstand, der vil gøre ham mere mør, naar han kommer i Forhør. Der er meget andet af den Slags, og der er ingen Grund til at skjule det her i denne Sal, da vi alle vide, at noget saadant sker her i Landet og sker hyppig. Det Spørgsmaal, jeg stiller til den højtærede Justitsminister, er nu ikke, om han billiger det, thi jeg ved, at han vil sige: Det misbilliger jeg, thi jeg antager, at det hører under det, som er ulovligt; kun er der den Mangel ved det, at det er grumme vanskeligt for den anklagede at bevise, at han har været underkastet disse Lidelser og Pinsler i Fængslet. Jeg spørger altsaa ikke derom, men en bestemt Ting vil jeg spørge om, som for de fleste ikke vil synes saa farlig, men som dog har stor Betydning. Det er: Hvilken Ret har den anklagede, der befinder sig i Baretægtsfængsel med Hensyn til den Føde, han skal nære sig af? Det er bekendt, at der her bruges efter stor Maalestok Sultesystemet, nemlig at sætte vedkommende paa Sultetur, idet den Føde, man faar i Fængslet af det offentlige, for Mennesker med en kraftig Konstitution er af den Art, at det for dem er at blive sat paa Sultetur. Det antager jeg, at de fleste ærede Medlemmer kende Eksempler nok paa. Det falder mig ind i dette Øjeblik, at en velbekendt Sagfører en Dag fortalte mig, at han havde set et saadant Eksempel med en kraftig Mand, der var anklaget for en Forbrydelse. Han blev sat ind, men var noget langsom

med at befende. Saa kom han paa Sultetur, paa Fængselskost; han kunde ikke udholde det, men fandt lejlighedsvis nogle Brødkrummer i Fængselsgaarden, hvor han spadserede; det var ikke uden nogle Størper, men det hjalp dog lidt. Til sidst kunde han imidlertid ikke udholde det længere, og saa befendte han. Derpaa kom han paa god Kost. Men da han saa kom til at tale med Sagføreren, sagde denne til ham: Hvis Du ikke har begaaet Forbrydelsen, maa Du forlange ny Forhør, og Du maa saa sige, at Du kun befendte, fordi Du ikke kunde holde Behandlingen i Fængslet ud. Saa gjorde han da det. Men hvad gjorde Dommeren? Det første, han derefter gjorde, var atter at sætte ham paa Fængselskost, og da han igen havde siddet nogen Tid paa denne Fængelskost, befendte han atter; han kunde ikke holde det ud mere. Nu er det saa, at her i Kjøbenhavn findes der i Gællerne opslaaet et Aftryk af en lgl. Forordning — jeg tror fra nogle og fyrrer — hvori der staar ganske udtrykkelig, at Meningen med Baretægtsfængsel kun er at sikre sig vedkommendes Person og sikre sig imod, at han kommer i Forbindelse med Omverdenen, hvorimod Meningen ikke er at paasøre ham nogen Lidelse, da han maa betragtes som uskyldig, indtil der foreligger Bevis for, at han er skyldig, og derfor er det ham tilladt, naar han selv har Midler til det, at betale for sin Ernæring. Dette staar opslaaet og maa, som jeg antager, være en gældende Forordning. Ikke desto mindre er det en Sag, der kendes af alle fra hele Landet over, at enhver Dommer aldeles raat vil kunne sige: Du faar ikke Din egen Mad, Du faar ikke Lov at leve af Din egen Kost, for Du har bekendt. Saaledes gaar man frem. Derfor, naar jeg nu retter dette Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, saa er det, fordi jeg ikke ved, om dette er noget Misbrug af Myndighed, Dommerne her gøre sig skyldige i; thi det er jo noget Dommerne aabenlyst vedkende sig og gøre, at de nægte Tilladelse til at bringe vedkommende Baretægtsarrestant Føde i Fængslet, bringe ham den Føde, ved Hjælp af hvilken han overhovedet kan holde Fængslet ud. Det er det, jeg vil spørge om. Jeg erindrer godt den første Gang, det blev mig klart, at vi her i Landet have det inkvisitoriske Tortursystem. Det var den Gang afdøde Louis Pio gjorde Agitationsrejser rundt omkring i Provinserne. Jeg erindrer, at han den Gang med Navns Nævnelse anførte Samtaler, han havde haft med Dommere her i Landet, og at de over for ham aabenlyst havde vedkendt sig, at vi havde inkvisitorisk Tortursystem her i Landet.